

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Grau de Filologia Catalana

Treball de Fi de Grau

Curs 2019-2020

TÍTOL

**ESTRATÈGIES COMUNICATIVES EN POLÍTICA: ANÀLISI DEL
DISCURS POLÍTIC A LES ELECCIONS GENERALS DEL 10N**

NOM DE L'ESTUDIANT: Roger Cubedo Fabregat

NOM DEL TUTOR: Lluís Payrató Giménez

Barcelona, 12 de juny de 2020

RESUM

Aquest treball procura examinar, mitjançant l'anàlisi crítica del discurs, les estratègies comunicatives dels partits polítics que es van presentar a les eleccions generals espanyoles del deu de novembre del 2019. Aquesta anàlisi parteix de l'enregistrament del debat electoral a TV3 i centra la seva atenció en els minuts d'or, que és on es troba un discurs no espontani i, per tant, pensat per transmetre de forma directa un missatge lingüístic en clau d'estratègia comunicativa.

Paraules clau: Anàlisi crítica del discurs; política; ideologia; missatge; eleccions; estratègia comunicativa; llengua

ABSTRACT

This paper seeks to examine, through the critical discourse analysis, the communicative strategies used by the political parties that ran in the Spanish general elections of November 10, 2019. This analysis comes from the recording of the electoral debate on TV3 while focusing on the golden minutes, which is where we can find a non-spontaneous discourse and, therefore, designed to directly transmit a linguistic message in terms of communication strategy.

Key words: Critical discourse analysis; politics; ideology; message; elections; communicative strategy; language

«Ja sé que un polític no s'ha de deixar portar per les passions, que ha de ser tot raonament i astúcia, que ha de desar els sentiments que fan nosa, –i no dubto gens que ho feu. Però, de tant en tant, un excés de susceptibilitat explota.»

Mercè Rodoreda,
Carta a Josep Tarradellas, 1949.

ÍNDIX

1. INTRODUCCIÓ	8
2. OBJECTIUS	11
2.1 Objectius generals	11
2.2 Objectius específics	11
3. MARC DE LA RECERCA I BASES TEÒRIQUES	13
3.1 De la història a la política	13
3.2 De la llengua a la política.....	13
4. METODOLOGIA	17
5. DESCRIPCIÓ I ANÀLISI DEL DISCURS POLÍTIC	21
5.1 Descripció i anàlisi del discurs de la Candidatura d'Unitat Popular	21
5.2 Descripció i anàlisi del discurs de Vox	24
5.3 Descripció i anàlisi del discurs del Partit Popular de Catalunya.....	27
5.4 Descripció i anàlisi del discurs de Ciutadans.....	30
5.5 Descripció i anàlisi del discurs de Junts per Catalunya	33
5.6 Descripció i anàlisi del discurs de En Comú Podem	35
5.7 Descripció i anàlisi del discurs del Partit Socialista de Catalunya	38
5.8 Descripció i anàlisi del discurs d'Esquerra Republicana de Catalunya	40
6. CONCLUSIONS	45
7. BIBLIOGRAFIA	48
8. ANNEX	50

1. INTRODUCCIÓ

L'oratoría és, al meu parer, la clau de tot. És entendre i fer entendre, vendre un missatge i jugar perquè qui el rep el compri. Aquest joc mercantil i humà sempre m'ha fascinat.

Durant la darrera campanya electoral, la de les eleccions al *Congreso de los Diputados* pel deu de novembre de 2019, no em vaig poder estar de sumar l'interès per l'oratoría a l'ofici de la filologia. Així doncs, vaig decidir-me a prestar atenció als detalls del debat electoral retransmès a TV3 (CCMA, 2019), i principalment vaig estar observant el fet comunicatiu i tot el que l'envolta. Sempre m'ha resultat singular veure oradors que podem catalogar com a experts, pel fet de ser polítics i tenir l'oratoría com a eina principal de treball, usant aquesta art comunicativa de forma o bé justa o bé nefasta. Es feia palès que l'entorn lingüístic del debat no gaudia de bona salut comunicativa; sovint sense un control de la força il·locutiva, sense usar correctament els silencis, sense fer un bon triatge del llenguatge comunicatiu, sense organitzar la informació de manera clara i sintètica, sense connotar i denotar bé segons la ideologia de torn... En definitiva, fent que a aquells que ens dediquem a la llengua, i que ens apassiona la comunicació, ens acabessin agafant ganes d'apagar el televisor.

Davant d'un debat de caire polític que em despertava aquestes curiositats lingüístiques em vaig proposar de fer una anàlisi per entendre les estratègies comunicatives de cada candidat i partit. Tenint en compte que el debat tenia una durada de dues hores i vint-i-un minuts, l'opció que el meu tutor, en Lluís Payrató, em va proposar com a més coherent va ser la de seleccionar-ne algun fragment. Així, em vaig decidir centrar únicament en el que en el format televisiu s'anomenen "els minuts d'or" (el minut de rellotge que s'ofereix en un debat polític a cada candidat per llençar a l'espectador un últim missatge, normalment demanant el vot en forma d'eslògan i desentenent-se del contingut debatut durant l'emissió del programa). Analitzar aquests minuts d'or trobo que és important perquè és un minut assajat, pensat i parametritzat, i, per tant, és el punt del debat on el fet comunicatiu és més directe, connotat i amb la voluntat d'influir en l'espectador. A més d'això, també m'és útil pel que fa a la facilitat del tractament i l'anàlisi de les dades, ja que al tractar-se d'un torn tancat de paraula s'eliminen possibles grans dificultats a l'hora de fer la transcripció.

Així, el resultat que s'espera d'aquesta suma d'interessos i inquietuds personals és el de poder fer una anàlisi crítica del discurs de cada candidat per Catalunya a les eleccions del *Congreso de los Diputados* pel deu de novembre (10N); i d'aquesta manera poder valorar i comparar les

diferents estratègies comunicatives durant el debat transcrit. També copsar com la llengua es marca amb una intencionalitat política per interpel·lar o incloure els possibles votants dins d'un discurs.

Finalment, no em vull descuidar d'agrair a Lluís Payrató la sapiència, l'haver-me introduït en el món de la pragmàtica i l'estudi de la llengua oral i l'haver sigut un tutor en temps de pandèmia.

2. OBJECTIUS

2.1 Objectius generals

- Descripció i anàlisi del llenguatge polític dels partits que es van presentar a les eleccions del 10N mitjançant els anomenats “minuts d’or” al debat de TV3 (CCMA, 2019).
- Identificar les estratègies comunicatives de cada partit/candidat per veure quin tipus de missatge fan arribar, més enllà dels mots, a l’espectador.
- Comparació entre la intenció comunicativa de cada partit polític i els resultats electorals obtinguts a les eleccions del 10N.

2.2 Objectius específics

- Analitzar com utilitza la llengua cada candidat i com la marca per assumir una posició política.
- Analitzar com la prosòdia, la pronúncia, el ritme i la gestualitat poden influir en les estratègies comunicatives.
- Descriure la forma i qualitat retòrica del missatge polític.

3. MARC DE LA RECERCA I BASES TEÒRIQUES

3.1 De la història a la política

El context és una de les bases fonamentals per entendre el fet comunicatiu. Com el context lingüístic a tractar pivota a l'entorn de l'actualitat política, trobo pertinent fer-ne unes remarques.

El debat polític analitzat en aquest treball es va donar en un escenari de forta confrontació entre els dos blocs que darrerament dominen l'escena política catalana: el que s'autoanomena bloc independentista contra el que s'intitula bloc nacionalista. També és important veure la situació concreta, el moment precís del debat, un debat que s'emetia mentre al carrer hi havia protestes contra els empresonaments per sentència judicial de polítics del bloc independentista, empresonaments que els manifestants creien injustos. També amb una actuació policial contra els manifestants, per als independentistes desproporcionada i per als nacionalistes espanyols justa i necessària.

No cal precisar en el fons dels fets polítics, aquest treball no busca analitzar-los en profunditat. Ara bé, cal recordar que els dos blocs venen de lluny ("lluny" entès com a terme polític, i no històric): de les retallades a l'estatut, de l'augment de vots a partits que demanen la independència de Catalunya, d'eleccions que s'entenien com a "definitives", del 9N o l'1O (els dos referèndums organitzats per la Generalitat de Catalunya per mirar de proclamar una possible independència) i de respostes policials i judicials, sobretot a aquest últim referèndum del primer d'octubre. Aquest marc teòric, el de la història, és imprescindible tenir-lo molt present per copsar com funciona el llenguatge de cada partit polític analitzat.

3.2 De la llengua a la política

Al capdavall la política no ho és tot. Aquí el que ens interessa és tractar la llengua, la comunicació, la voluntat d'un orador cap a un públic i tot el que hi ha darrere d'un missatge; i sobretot desentendre'ns d'ideologies.

La lingüística estudia tot aquest magma comunicatiu mitjançant el que s'anomena anàlisi crítica del discurs (ACD). Teun A. Van Dijk defensa una ACD heterogènia, allunyada dels estudis del discurs tradicionalistes que se centren en la gramàtica i les estructures discursives. Per tant, trobem una disciplina analítica que parteix de la psicologia i les ciències socials fins arribar a la lingüística. Van Dijk també anota que "el ACD es así una investigación que intenta

contribuir a dotar de poder a quienes carecen de él, con el fin de ampliar el marco de la justicia y de la igualdad sociales” (Van Dijk, 1999: 23). És, per tant, una eina que ens permet analitzar com la llengua i qui l'empra, en aquest cas l'orador, interpel·len o marquen perfils i capes socials. Així, l'ACD estudia l'ús discursiu del llenguatge i la comunicació entre persones amb diferents dimensions cognitives, emocionals, socials, polítiques i culturals. Ho estudia fent també ús de la multimodalitat ja que la imatge, la comunicació corporal i el so també formen part del discurs. De fet, David Machin i Andrea Mayr defensen una anàlisi crítica multimodal del discurs, és a dir que busquen explícitament “how images , photographs, diagrams and graphics also work to create meaning, in each case describing the choices made by the author” (Machin i Mayr, 2012: 9). En aquest treball no ens podem ocupar de tractar la multimodalitat com agradaria, ja que aquesta, en política, és força complexa i extensa i en termes d'espai ens resultaria impossible fer una ACD sumant-hi també una anàlisi multimodal completa.

Trobem que l'anàlisi crítica del discurs polític, la que procurarem de dur a terme en aquest treball, està directament relacionada amb el concepte d'ideologia. Per tractar com cal aquest concepte, primer haurem de fer unes remarques sobre què és la ideologia entesa des de l'ACD. Per fer-ho seguirem Van Dijk (2008), qui apunta que:

- (1) La ideologia està relacionada amb processos cognitius. És a dir, que s'inclouen objectes mentals dins el discurs per marcar una ideologia. El fet de definir la ideologia com un concepte cognitiu no ens ha de portar a associar-la a una cognició individual, sinó que les ideologies es comparteixen com a representacions socials.
- (2) La ideologia és un factor social. Van Dijk marca com a inici d'aquest factor a Marx i Engels, qui van assentar les bases de la ideologia en termes sociològics i socioeconòmics, fent que totes les classes fossin conscients a partir d'aquell moment de quina era la seva ideologia. Així, trobarem discursos polítics ideològicament adreçats a tota mena de classes i capes socials.
- (3) No es poden definir les ideologies com a vertaderes o falses. Per tant, no es pot tractar una idea política com una falsedat o com una veritat categòrica, ja que els conceptes de “veritat” i “fals” expressen l'opinió d'altres ideologies.
- (4) La ideologia pot mostrar diferents graus de complexitat, ja que aquestes poden contenir diferents tipus de creences, des de molt simples a molt complexes, però totes funcionen dins d'uns marcs amplis com poden ser els conceptes de “democràcia” o “comunisme”.

- (5) Les ideologies poden ser variables. En casos determinats pot semblar que es creïn contradiccions discursives o confusions. Això no implica que una ideologia sigui contradictòria, sinó que simplement indica la variabilitat i flexibilitat d'aquestes davant les diferents influències que es causen en les formes de pensament.
- (6) Les ideologies es poden considerar generals i abstractes. És a dir, que dins el global d'una idea com "democràcia" la ideologia pot variar, posem per cas, més a la dreta o més a l'esquerra, però difícilment es dubtarà ideològicament entre "democràcia" i "feixisme".

Aquestes remarques sobre l'ACD i la ideologia són les que ens serveixen per partir cap a l'anàlisi a fer en aquest treball. Per tant, i en termes generals, es farà una ACD acotada, i no exhaustiva, amb la finalitat d'esbrinar quina estratègia comunicativa emprà cada partit polític analitzat.

4. METODOLOGIA

La metodologia seguida en aquest treball pren sentit en tres punts: la transcripció de les dades, la descripció dels discursos de cada candidat a les eleccions del 10N i l'anàlisi del discurs de cada candidat.

El punt de partida d'aquest treball és l'enregistrament del discurs a analitzar: els "minuts d'or" dins *El debat a 8 de TV3 per les eleccions generals del 10N* (CCMA, 2019). Òscar Bladas al seu *Manual de transcripció del discurs oral* (Bladas, 2009) ja apunta que un bon enregistrament, de bona qualitat i si pot ser en format audiovisual, és la clau per a una bona transcripció. L'enregistrament utilitzat per a fer la transcripció del treball és el que es pot trobar a l'hemeroteca de TV3 (CCMA, 2019), un format audiovisual de qualitat; i per tant, un bon inici per poder fer una bona transcripció i posteriorment una bona descripció i anàlisi. El debat es transcriu emprant els criteris que el mateix Bladas (2009) proposa, i en un format intermedi/estret. S'escull aquest tipus de transcripció, la intermèdia/estreta, perquè a criteri personal potser és la que millor pot funcionar: és intermèdia en alguns aspectes lingüístics, i estreta en allò que pot servir de substància per poder fer una anàlisi i descripció de la millor qualitat possible (com poden ser les pauses, les corbes entonatives o alguns truncaments o ultracorreccions).

Un cop feta la transcripció, el segon pas és el de fer la descripció de cada discurs i candidat. Per això es segueix l'ordre de la transcripció, l'ordre del torn de paraula de cada orador. La voluntat en aquest apartat és la de ser sintètic i facilitar, per una banda, la comprensió de l'hipotètic lector i, per l'altra, la comparació entre els diferents discursos. Sent així, s'han anotat les ocurrències més repetides en els diferents discursos i s'han plantejat en una graella on es comptabilitzen el nombre corresponent de troballes en relació a cada ocurrència. Les ocurrències descrites són les següents:

- **Apropiació discursiva:** s'entén com la presa d'arguments d'altres partits per rebatre'ls o desmentir-los.
- **Exposició d'arguments:** correspon al punt on cada candidat exposa els arguments que s'usen per procurar decantar el vot.
- **Col·lectivitacions:** ús del *nosaltres* contra el *vosaltres*, és a dir, jerarquitzar lingüísticament dos o més blocs.

- **Desdoblaments:** quantificació dels desdoblaments de gèneres dins del discurs, emprat, sovint, com a marca de feminisme: “tots i totes” o “els i les”.
- **Focalitzacions discursives:** èmfasi prosòdic en certs sintagmes, s’empren per matisar o cridar l’atenció sobre el sintagma focalitzat.
- **Nominalitzacions:** individualitzacions en col·lectius o persones mitjançant el seu nom.
- **Pauses i silencis:** comptabilització del nombre de silencis. Els usos del silenci són importants, importants per separar, per crear expectatives, per deixar espai entre idees, etc.
- **Canvis en l’entonació:** aquest punt ens permet observar quina és la quantitat de corbes entonatives que podem trobar a final de sintagma il·locuti, amb això observem el ritme de l’orador i la melodositat discursiva.
- **Ús d’un vocabulari específic:** com termes bèl·lics o mots que s’assimilen a entorns de confrontació, normalment per similitud amb la guerra, com “lluitar”, “batallar” o “victòria”.

Aquesta graella discursiva va acompanyada d’una graella valorativa, on, mitjançant els criteris establerts a Casas, Castellà i Vilà Santasusana (2016), es valora sobre una puntuació màxima de 10 el discurs de cada orador. Cal dir que, en el sentit temporal “Adequació al temps” la valoració surt del còmput de temps emprat sobre els 60 segons dels quals cada orador disposa; en cas que s’hagi excedit el límit temporal aquest s’indicarà amb (*) i una puntuació superior a 10.

Després de la descripció i valoració s’entra en l’apartat d’ACD. El mètode d’anàlisi s’extreu principalment de David Machin i Andrea Mayr (2012), i generalment s’han analitzat els trets més rellevants de cada discurs.

Apunts sobre la transcripció

La transcripció annexada al treball, com ja s’ha dit més amunt, és de caràcter intermedi/estret i segueix els criteris establerts a Bladas (2009). Aquest sistema de transcripció té la voluntat de marcar el caràcter prosòdic, per això es va fragmentant en grups tonals segons l’enunciació de cada orador, mesurat a partir de la compleció de la corba melòdica, la ressitució, la pausa, l’anacrusi i l’allargament. El text se segueix de forma vertical, anotat a l’esquerra pel nombre de la unitat tonal i per l’orador que té el torn de paraula. L’ordre de transcripció és, com també recomana Bladas (2009), per l’ordre establert a la gravació (CCMA, 2019). S’ha decidit

incloure a la transcripció al modulador del debat, el senyor Vicent Sanchis, ja que en alguns moments interactua amb els oradors durant els seus minuts d'or.

El debat transcrit és un debat de tipus electoral, és a dir, que els oradors van a rebatre les diferents opinions polítiques i a defensar les seves. La situació, per tant, és de confrontació entre polítics. Ara bé, els minuts transcrits no formen estrictament part del debat sinó que es mantenen al marge dins els anomenats minuts d'or: aquests segons d'autopropaganda de partit per procurar decantar el vot. Així, ens trobem en una situació sense gaires interrupcions, perquè el torn de paraula està estipulat per cada candidat i emmarcat en un cronòmetre d'un màxim d'un minut. Els participants a aquest debat són: el senyor Vicent Sanchis com a modulador; la senyora Mireia Vehí representant la Candidatura d'Unitat Popular; el senyor Ignacio Garriga representant al partit polític Vox; la senyora Cayetana Álvarez de Toledo com a representant del Partit Popular de Catalunya; la senyora Inés Arrimadas en representació de Ciutadans; la senyora Laura Borràs representant Junts per Catalunya; el senyor Jaume Asens representant de En Comú Podem; el senyor José Zaragoza representant al Partit Socialista de Catalunya; i, finalment, el senyor Gabriel Rufián representant d'Esquerra Republicana de Catalunya.

5. DESCRIPCIÓ I ANÀLISI DEL DISCURS POLÍTIC

Prèvia

Aquest apartat està dedicat a descriure i analitzar els discursos de cada partit polític i candidat, per fer-ho se segueixen els criteris establerts en la metodologia d'aquest treball usant com a suport la transcripció dels minuts d'or que es troba a l'Annex. L'objectiu d'aquesta descripció i anàlisi és el de procurar veure com el llenguatge marca en el discurs una posició política, i com aquest marcatge lingüístic influeix en l'espectador. Tot l'estudi que segueix més avall veu el seu resultat en la conclusió, on s'esclareix quines són les estratègies comunicatives principals de cada partit, si n'hi ha de compartides, i on es procurarà fer una comparativa entre el resultat de l'ACD i la finalitat de vot per copsar si les estratègies comunicatives influeixen en l'espectador.

5.1 Descripció i anàlisi del discurs de la Candidatura d'Unitat Popular

5.1.1 Ideologia i remarques del partit

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) és un partit polític que forma part de l'anomenada esquerra independentista. Aquest partit busca impulsar la independència del global dels Països Catalans de la resta d'Espanya, sempre fent una defensa de les classes socials més baixes. Tenint aquesta ideologia independentista, la CUP mai havia optat a presentar-se a unes eleccions al *Congreso de los diputados*; així doncs, aquest és el primer cop que ho fan. Del seu programa polític per a les eleccions del 10N en podem destacar:

“No anem a les eleccions del 10-N perquè pensem que calgui impulsar reformes des de dins de l'Estat – com si això fos possible! Tot el contrari, volem denunciar i combatre la seva repressió, la negació de drets nacionals, socials i civils als Països Catalans, i també contra la resta de pobles de l'Estat.”

“Continuarem impugnant de sota-rel els consensos que sustenten el règim, treballant per sumar cada vegada més sectors en aquesta lluita. No pretenem construir una alternativa per l'Estat espanyol, ja que entenem que és un Estat irreformable.”

“Volem treballar per l'autodeterminació, l'amnistia, i el dret a una vida digna. Només a través d'una crisi profunda, que pugui culminar en un col·lapse de l'Estat monàrquic, és possible una sortida democràtica i justa per als Països Catalans, així com per a la resta de pobles de l'Estat.”

(Candidatura d'Unitat Popular, 2019)

Trobem que aquestes remarques del programa electoral de la CUP ja ens donen alguna senyal de per on es pot moure el seu discurs polític: cap a una confrontació amb els poders de l'estat espanyol, també a fer evident que al *Congreso de los diputados* no se solucionarà el problema independentista i, finalment, amb un discurs enfocat a aquell sector independentista més d'esquerres i més radical.

5.1.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs de Mireia Vehí

Mireia Vehí és una política catalana que anteriorment ha cursat carrera política al Parlament. Sorpren que en aquestes eleccions la cap de llista de la CUP, així com els altres principals noms del cartell electoral, siguin personatges polítics coneguts dins del partit, ja que aquest es caracteritza per cada quatre anys rotar de portaveus en les seves files i no permetre que es tornin a presentar. Teòricament és un sistema rotatiu pensat per no acomodar els polítics ni fer de la política una forma de vida. En aquest cas Vehí transgredeix la norma però, davant l'excepcionalitat que la CUP es presenti a unes eleccions estatals, el partit necessitava uns caps de llista representatius i coneguts pel possible votant, com és el cas de Vehí. El seu to discursiu és relaxat, i busca ser la contraposició a la política accelerada i dels crítics.

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	3: [19], [20], [21]
Exposició d'arguments	4: [23], [24], [25], [26]
Col·lectivitzacions	2: [17], [27]
Desdoblaments	2: [34], [36]
Focalitzacions discursives	11: [22], [24], [36], [37], [38], [39], [40], [41], [44], [46], [48]
Nominalitzacions	8: [28], [34], [36], [37], [38], [39], [40], [41]
Pauses i silencis	7: [22], [24], [26], [28], [30], [42], [45]
Canvis en l'entonació	20: [17], [20], [21], [22], [23], [26], [27], [30], [31], [32],[33], [34], [35], [36], [40], [41], [42], [43], [44], [45]
Ús d'un vocabulari específic	1: [43]

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	10
Adequació de registre	5
Planificació discursiva	4
Posada en escena (comunicació corporal)	3
Solidesa dels arguments	1

Anàlisi i finalitats comunicatives

Vehí emprà l'apropiació discursiva com a element bàsic del seu discurs. Primer de tot s'apropia de les mobilitzacions al carrer mostrant una certa distància, i després s'apropia del discurs dels altres dos partits independentistes (Esquerra Republicana de Catalunya i Junts per Catalunya) per argumentar en contra d'aquesta apropiació discursiva: “això no és veritat” [22]. Es pot veure que és una manera clara de desmentir, sense argumentar, l'argument dels altres partits polítics, i alhora, amb aquesta afirmació [22] es transmet un missatge de veritat des de les paraules de Vehí per contrarestar-lo a l'argumentació de la CUP, que exposa tot seguit. Aquesta anàlisi de la primera part discursiva deixa veure com es vol atraure el vot cap a la CUP mitjançant el marcatge negatiu cap a altres possibilitats polítiques semblants, induint seguretat cap al partit de Vehí i implicant un marcatge dubitatiu cap als altres partits.

S'utilitza també l'estratègia d'implicació positiva, és a dir, que tots aquells que es puguin sentir identificats amb la CUP, o amb les nominalitzacions que Vehí fa, s'insereixen positivament dins del discurs. Es fan moltes remarques a la joventut, això demostra que la CUP vol marcar el seu discurs incloent aquest col·lectiu, és per això que s'entén el jove com el principal i potencial votant d'aquest partit. També s'utilitza la llengua per combatre posicions contràries, ho trobem a “tots i totes les preses polítiques, repeteixo, tots i totes les preses polítiques” [34-36], amb això, amb aquest “repeteix”, es remet al fet que hi ha algú que nega la possibilitat de l'existència de presos polítics.

En la part final del discurs es fa una implicació positiva sobre les nominalitzacions, fet que causa que aquell que cregui que els col·lectius nominalitzats són positius vegi com la CUP vol defensar els drets que també defensen els col·lectius nominalitzats. És a dir, que la nominalització s'empra per crear en l'espectador un magma de posicions compartides, implicant que la CUP es verbalitzi en altres col·lectius. Aquest fet denota transversalitat de moviments i una col·lectivització de les nominalitzacions sota el nom de la CUP, és per això

que s'implica a diferents col·lectius dins del discurs de Vehí: per causar en el possible votant la imatge que darrere del partit hi ha el poble, una idea concreta de poble.

El mot final “guanyarem” [46] també denota un seguit d'implicacions, és un mot que es pot considerar de tipus bèl·lic i que demostra que hi ha una confrontació, i també un positivisme vers la confrontació. Acabar el discurs amb un mot d'implicació positiva i alhora remetent a una confrontació té la voluntat de demostrar força i raó.

Finalment veiem que la voluntat comunicativa del discurs de Vehí és demostrar unitat amb els col·lectius que es mobilitzen al carrer, i incloure'ls en el discurs del partit per acumular el vot de l'espectador que es pot sentir representat amb aquestes mobilitzacions (que s'estaven duent a terme per la sentència judicial d'empresonament als presos independentistes). També és un discurs que tipifica entre bons i dolents, i que els bons, els independentistes mobilitzats que la CUP procura representar i incloure en el seu discurs, seran els que guanyaran.

5.2 Descripció i anàlisi del discurs de Vox

5.2.1 Ideologia i remarques del partit

El partit polític Vox (del llatí “veu”) se sustenta en “la renovación y el fortalecimiento de la vida democrática española con el objetivo de cohesionar la Nación, conseguir la eficiencia del Estado, mejorar la calidad de las instituciones, garantizar la honradez de los responsables públicos e impulsar el crecimiento económico en beneficio de todos los ciudadanos” (Vox, 2019). Es tracta, per tant, d'un partit nacionalista espanyol i allunyat de l'altre bloc polític català: l'independentisme. En la seva definició com a partit polític es defensen unes “Razones de ser” i uns “Principios inspiradores”, entre aquests podem destacar:

“La indisoluble unidad de la Nación española y la atribución de la soberanía nacional al pueblo español en su conjunto son pilares irrenunciables de nuestra convivencia en libertad”

“Una ola de creciente pesimismo inunda nuestra vida pública y ante la difícil encrucijada en la que nos encontramos creemos necesario articular una respuesta ciudadana, limpia y vigorosa, que dé respuesta a las inquietudes y demandas de los españoles”.

“Un Estado rígidamente homogéneo es tan inadecuado para España como un Estado en proceso de desintegración. VOX propugna un Estado fuerte y eficiente, administrativamente descentralizado y capaz de acomodar y reconocer la pluralidad histórica y cultural de nuestra Nación.”

(Vox, 2019)

Amb la perspectiva que ens ofereixen aquestes cites veiem que Vox se sosté principalment en la defensa nacional d'Espanya com a un territori unit i fort, i busca, com a partit emergent, convèncer els decebuts de la política actual. Amb aquestes tres cites també comencem a perfilar cap a on es pot decantar el llenguatge del partit, que possiblement s'aproximarà a termes bèl·lics i que jugarà amb el llenguatge de la por, com demostren els enunciats següents: “difícil encrucijada”, “VOX propugna un Estado fuerte”, “Una ola de creciente pesimismo inunda nuestra vida” o “un Estado en proceso de desintegración”.

La llengua és el factor que més ens interessa en aquest treball, i Vox sempre utilitza en els seus discursos el castellà tot i tenir representants del partit a Catalunya, com el senyor Garriga. No parlen mai en català perquè el fet de marcar una posició lingüística és marcar alhora una posició política, i si Vox es presenta com un partit nacionalista espanyol no es pot permetre parlar en cap altra llengua que no sigui la castellana: la llengua de tot el territori nacional, la que veuen com la llengua de tots els espanyols. És per això que en aquest treball també ens interessa analitzar els discursos en castellà, perquè influeixen en el magma comunicatiu del debat analitzat.

5.2.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs d'Ignacio Garriga

Ignacio Garriga va ser, a les eleccions del 10N, una novetat política, ja que mai s'havia presentat a unes eleccions com a cap de llista. Sorpren pel seu to asserenat i pausat, to antagònic a altres caps de llista de Vox. El seu discurs, per tant, serà relaxat, amb un to de veu continu i calmat, això li permetrà fer pauses il·locutives per marcar els constituents lingüístics que, com a candidat de Vox, vol focalitzar.

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	4: [53-62]
Exposició d'arguments	7: [66-76]
Col·lectivitzacions	8: [53], [55], [57], [62], [67], [70], [73], [74]
Desdoblaments	0
Focalitzacions discursives	8: [58], [61], [63], [64], [66], [71], [75], [67]
Nominalitzacions	3: [54], [58], [67]
Pauses i silencis	10: [55], [57], [62], [64], [65], [69], [70], [72], [76], [77]

Canvis en l'entonació	20: [53], [54], [55], [56], [57], [59], [60], [62], [63], [64], [65], [68], [70], [72], [73], [74], [75], [76], [77], [78]
Ús d'un vocabulari específic	6: [54], [59], [68], [71], [74], [76]

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	9
Adequació de registre	4
Planificació discursiva	6
Posada en escena (comunicació corporal)	3
Solidesa dels arguments	0

Anàlisi i finalitats comunicatives

El discurs d'Ignacio Garriga, el cap de llista de Vox per Catalunya, és una mostra fidel a la voluntat comunicativa del partit al qual representa. En la descripció anterior hem vist que Garriga no opta per cap desdoblament de gènere, el que sí que veiem és com empra un registre elevat, tractant als espectadors de “vostès”. Aquestes dues constatacions discursives demostren que Vox no és un partit de caràcter feminista (ja que els partits d'ideologia feminista, com hem vist en l'anàlisi de la CUP, tendeixen al desdoblament de gèneres), i també que procura dirigir el seu missatge a un públic a qui agrada que el tractin de “vostè” (poden ser des de classes benestants i gent gran fins a persones que veuen el llenguatge com a mostra de respecte i autoritat).

El primer que fa Garriga en el seu discurs és crear implicacions negatives sobre la política actual, el famós discurs de la por. Amb això s'intenta enviar un missatge a l'espectador de rerefons discursiu tipus “la política actual no va bé” o “la política actual no funciona”. Amb aquestes afirmacions hi pot haver molta gent que se senti identificada, però creant una implicació negativa sobre l'apropiació del discurs d'altres partits polítics, com es veu a [53-61], el que es fa és un triatge de quin perfil de votant té i vol Vox. Aquesta és una estratègia recurrent en política, apropiant-se del discurs d'altri i crear tot d'implicacions negatives per atreure el perfil de votant que interessa a cada partit.

Si ens deturem a analitzar l'apartat on Garriga es disposa a argumentar [62-71], ens trobem amb un discurs que busca centrar-se en algú contrari al bloc independentista i que viu a

Catalunya. És una estratègia interessant, ja que l'orador es posa al mateix nivell que el possible votant, un exemple de "tu pateixes = jo pateixo" i no només això, sinó que Garriga juga al "tu pateixes per X= jo pateixo per X= jo vull arreglar el problema que ens està portant X". Aquesta voluntat de demostrar fortalesa, amb mots que impliquen valentia i positivisme davant l'adversitat política, en aquest cas l'independentisme, genera la concepció de ser algú "atacat" per l'altre bàndol, i alhora també crea una unió d'aquest bàndol atacat. En aquesta línia d'atac i d'unió mitjançant el llenguatge també podem analitzar el moment de demanar el vot, que històricament es dona al final del minut d'or. En aquest cas no es demana el vot, sinó que "les pedimos su apoyo" [73], tot creant un sintagma que transmet la idea d'un col·lectiu atacat i que donant-se suport (o en aquest cas votant Vox) podran superar les adversitats.

L'últim aspecte a analitzar del discurs de Garriga és el seu darrer sintagma: "y que Dios los bendiga" [78]. El primer que cal dir sobre aquest sintagma és que gairebé tots els polítics de Vox acaben els seus discursos, sobretot durant la campanya electoral del 10N, amb oracions similars. La segona remarca a fer és que aquest final de discurs recorda directament a l'oratoria de tots els presidents i alts càrrecs americans (el famós *God bless the United States of America*), i alhora demostra una forta convicció religiosa. Vox, i també Garriga, vol representar-se amb aquesta imatge que s'associa a homes d'estat, homes i presidents de països capitalistes i rellevants en l'economia global, i també de fortes conviccions religioses. Garriga usa aquest sintagma final perquè interpel·la al votant religiós i als partidaris de la política capitalista; és a dir, al global dels possibles votants de Vox.

Després d'aquesta anàlisi del discurs veiem que l'estratègia comunicativa és clara: crear un discurs de la por i desmuntar-lo mitjançant les tesis de Vox. Per fer-ho s'usa el llenguatge per separar entre bons (possibles votants de Vox: partidaris d'una economia capitalista, de conviccions religioses, unionistes i contraris a l'estat de les autonomies i la immigració) i dolents (autonomies, independentistes, immigrants i les polítiques que apugen els impostos a les rendes més elevades).

5.3 Descripció i anàlisi del discurs del Partit Popular de Catalunya

5.3.1 Ideologia i remarques del partit

El Partit Popular de Catalunya (PPC) és la circumscripció autonòmica del partit nacional espanyol Partido Popular (PP). Aquest és un dels partits que durant anys ha governat Espanya

i també forma part del que es coneix com el bipartidisme (històricament seccionat entre Partido Popular i Partido Socialista Obrero Español). La seva ideologia és conservadora, unionista i capitalista, és per això que en el seu programa electoral trobem apartats com els següents:

“Reafirmamos el compromiso del Partido Popular con la unidad de España, la Constitución de 1978 y el modelo autonómico que consagra, la democracia parlamentaria, el vínculo con la Unión Europea y los valores de libertad e igualdad de todos.”

“Reformaremos el Código Penal para volver a tipificar como delito la convocatoria de referéndum ilegal y reformaremos la Ley del Indulto para prohibirlo en los casos de delitos de rebelión y sedición.”

“Aprobaremos una ley de símbolos nacionales que defienda la convivencia y la neutralidad institucional. Se agravarán las sanciones para las autoridades que incumplan el deber de exhibir la bandera nacional en todos los edificios oficiales o la obligación de que el retrato del Jefe del Estado presida los salones de Plenos municipales.”

“Reforzaremos la ley de partidos y exigiremos la ilegalización de aquellos que promuevan la violencia. Modificaremos la ley orgánica sobre financiación de los partidos políticos para impedir que lleguen fondos públicos a todos aquellos que atenten contra la unidad y los intereses generales de la Nación.”

(Partido Popular, 2019)

Amb aquestes cites que trobem en el programa electoral del PP veiem com les propostes per Catalunya se centren en l'atac frontal al bloc independentista, tot proposant d'il·legalitzar partits independentistes, volent l'obligatorietat de símbols nacionals espanyols i augmentant possibles penes i sancions davant l'organització d'un referèndum d'independència. És per això que la representant del PPC, Cayetana Álvarez de Toledo, centrarà el seu discurs en aquests punts troncats del programa electoral del PP.

Amb la llengua passa el mateix que hem vist en l'anterior discurs, el de Vox. Álvarez de Toledo emprarà el castellà perquè, com ja hem dit més amunt, marcar una posició lingüística també és marcar una posició política.

5.3.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs de Cayetana Álvarez de Toledo

Cayetana Álvarez de Toledo va ser una novetat política en les eleccions del 10N, ja que mai s'havia presentat com a cap de llista per cap partit polític. És una figura important en el global del PP perquè va ser escollida de primera mà per Pablo Casado, líder del partit en l'àmbit nacional, com a representant per Catalunya. Álvarez de Toledo destaca per la seva fonètica,

que remet als seus orígens llatinoamericans, i pel seu caràcter discursiu directe i que busca la confrontació.

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	0
Exposició d'arguments	2: [83], [99-101]
Col·lectivitzacions	6: [84], [85], [92], [94], [95], [97]
Desdoblaments	0
Focalitzacions discursives	9: [83], [86], [91], [92], [93], [94], [104], [105], [106]
Nominalitzacions	5: [81], [92], [100-101]
Pauses i silencis	10: [81], [83], [86], [87], [99], [101], [103], [105], [106], [107]
Canvis en l'entonació	23: [81], [82], [83], [84], [85], [86], [88], [90], [92], [93],[94], [95], [96], [97], [98], [99], [100], [102], [103], [104], [105], [106], [107]
Ús d'un vocabulari específic	3: [83], [85], [86]

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	9
Adequació de registre	4
Planificació discursiva	2
Posada en escena (comunicació corporal)	5
Solidesa dels arguments	0

Anàlisi i finalitats comunicatives

L'anàlisi del discurs d'Álvarez de Toledo ens ofereix un resultat concret, ja que només se centra en fer un discurs pensat des de l'estratègia de la por. És una manera intel·ligent de plantejar el discurs, Álvarez de Toledo agafa el punt que considera més important (la lluita contra l'independentisme) i el desenvolupa durant un minut, en lloc de fer una introducció i una defensa de diversos arguments de partit.

Durant el discurs es repeteixen sintagmes com els mots "estado", "ciudadanos" o "ley", el que es vol fer és una clara distinció de què importa per al PPC: aquests conceptes repetits. En el seu discurs s'insta a "los ciudadanos", dirigint-se a tots, però la seva estratègia comunicativa només pot apel·lar al sector unionista. Insereix en el seu discurs a tots els espectadors, mostrant

la voluntat de ser integradora, però sabent que ja hi haurà una gran majoria del públic que s'exclourà del seu discurs. També es lloa als ciutadans que volen assegurar la força de l'estat espanyol, que són els que segueixen la ideologia política del PPC, i per contra s'arremet contra l'independentisme com un bloc de malsons, tot connotant-lo negativament.

Així, trobem que a Álvarez de Toledo la podem analitzar des de la intencionalitat de seccionar entre “bons” i “dolents”, marcant com a bons els seus possibles votants i com a malvats els independentistes. És el que entenem per l'estratègia de demostrar que “[e]l bé i el mal estan embrancats en una batalla, la conceptualització metafòrica de la qual consisteix en una lluita cos a cos on guanyarà el més fort. Només la superioritat en força pot derrotar el mal i només una demostració de força pot mantenir el mal a ratlla” (Lakoff, 2008: 81). Aquesta divisió entre “bons” i “dolents” es fa marcant el llenguatge, per als “bons” trobem conceptes de defensa, de ciutadania i fortalesa, juntament amb un tractament de “ustedes” (amb la voluntat d'arribar a un públic adult que aprecia els marcadors de respecte). En canvi, als “dolents” els tipifica com un malson, trencadors de lleis i partidaris d'ensorrar Catalunya; inserint una imatge mental negativa.

L'estratègia comunicativa veiem que és clara: marcar lingüísticament els dos bàndols polítics de l'escena catalana i fer una defensa i lloança del bàndol unionista.

5.4 Descripció i anàlisi del discurs de Ciutadans

5.4.1 Ideologia i remarques del partit

Ciutadans és un partit polític que neix a Catalunya l'any 2010 i que dos anys després s'expandeix per altres comunitats autònomes fins arribar a ser present en totes, i també al *Congreso de los diputados*. El partit es considera neoliberal, és a dir de centre, tot agafant idees de les polítiques de dretes i d'esquerres. Malgrat ser un partit sorgit a Catalunya, és d'ideologia unionista. També és el partit polític que actualment té més escons al Parlament català. Per tant, és un partit teòricament fort a Catalunya. Durant la darrera campanya electoral alguns punts que s'inclouen en el seu programa polític són:

“Mantener la condena a los independentistas que han querido tomar el poder político por la fuerza en Cataluña.”

“Eliminar que en las escuelas se impongan ideas políticas nacionalistas.”

“Estudiar y trabajar en español en toda España.”

“Incluir la Constitución Española como asignatura obligatoria en toda España.”

(Ciudadanos, 2019)

Amb aquesta mostra de quins punts inclou el programa polític, i per tant, cap on senyala la ideologia de Ciutadans, trobarem, com també ha passat amb Vox i PPC, una defensa aferrissada de la unitat d’Espanya, la voluntat de ser la solució al conflicte contra l’independentisme i un marcatge lingüístic emprant el castellà.

5.4.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs d’Inés Arrimadas

Inés Arrimadas és un personatge polític força conegut a Catalunya i a Espanya, durant anys va ser la representat de Ciutadans al Parlament de Catalunya, però en les eleccions del 10N va decidir obrir una nova etapa política a Madrid. El seu discurs és cuidat i de bona oratòria, en general Ciutadans sempre ha tingut força cura de l’oratòria (Albert Rivera, que durant les eleccions era el cap de llista nacional, havia sigut guanyador de premis nacionals d’oratòria).

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	0
Exposició d’arguments	8: [125-129]
Col·lectivitzacions	5: [119], [121], [124], [125], [126]
Desdoblaments	0
Focalitzacions discursives	13: [110], [111], [112], [115], [117], [118], [122], [123], [127], [134],[135], [136], [137]
Nominalitzacions	7: [105], [107], [112], [123], [125], [126]
Pauses i silencis	3: [114], [116], [124]
Canvis en l’entonació	27: tots tret [113]
Ús d’un vocabulari específic	2: [118], [124]

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	10
Adequació de registre	7
Planificació discursiva	5
Posada en escena (comunicació corporal)	5

Anàlisi i finalitats comunicatives

Si ens deturem a analitzar el discurs polític que fa Arrimadas, queda clar que, com ja hem vist en altres partits, vol crear una sensació de por i d'inseguretats a aquelles persones catalanes no independentistes. Amb això el que es fa és despertar la por sobre la situació actual a Catalunya (comentada al marc teòric d'aquest treball), i busca ser un punt de comprensió per a aquells que es poden haver sentit no valorats o, fins i tot, atacats pel bloc independentista. Un cop s'ha generat l'anomenat discurs de la por, Arrimadas llença arguments per demostrar que Ciutadans ha sigut el partit que ha portat la solució a aquesta por. D'aquesta manera, Arrimadas planteja un problema i es presenta com qui el pot solucionar, és una clara estratègia pensada per crear un procés cognitiu en l'espectador de "X problema = Y solució" (sent X l'independentisme i Y Ciutadans).

Es nominalitza el PPC i el PSOE per evidenciar quins són els seus rivals polítics, però també per demostrar que aquests no han plantejat la solució i que l'única solució possible és el partit al qual Arrimadas representa. Emprant el llenguatge d'aquesta manera està creant una necessitat i dependència, ja que es marca lingüísticament Ciutadans com l'única solució possible.

Per influir amb el seu missatge emprà mots com "libertad", "convivencia" o "España moderna". Aquests mots de connotació positiva el que fan és cridar l'atenció del votant unionista cap a Ciutadans, perquè ja hem vist que els altres partits unionistes analitzats no empen termes com aquests. El votant unionista, el més progressista, sentirà que aquests mots el representen i d'aquesta manera s'inclourà en el discurs d'Arrimadas amb un procés cognitiu tipus "això és el que vull".

L'empatia és l'emoció amb la qual Arrimadas tria acabar el seu torn discursiu, es busca que també sigui un procés cognitiu, una empatia bidireccional, des del discurs cap a l'espectador i de l'espectador cap a Ciutadans. Per fer-ho es remet als "hijos", "nietos" i al "futuro" com a motius per votar a Arrimadas. Amb aquesta estratègia discursiva es crea una pressuposició: que es vol una Espanya moderna, lliure i com la presenta Ciutadans i, per tant, que també es volen aquests atributs de connotació positiva per al futur, per al futur individual i per al futur col·lectiu.

L'estratègia comunicativa de Ciutadans és la de crear un procés cognitiu lògic, es comença exposant un problema, després creant una necessitat de solució sobre el problema i finalment exposant la solució al problema: el vot a Ciutadans. A aquesta estratègia s'hi suma el procurar donar motius d'implicació personal i emocional que facin decantar el vot cap a Arrimadas.

5.5 Descripció i anàlisi del discurs de Junts per Catalunya

5.5.1 Ideologia i remarques del partit

Junts per Catalunya és un partit polític d'àmbit català que s'emmiralla, en part, en el partit polític desaparegut Convergència Democràtica de Catalunya. És un partit que podríem tipificar com a neoliberal, o de centre, i que emmarca la seva línia d'acció política en aconseguir la independència de Catalunya i la llibertat dels polítics empresonats per l'organització del 10. Dins el seu programa electoral a les eleccions del 10N podem trobar remarques del següent estil:

“Junts per Catalunya concorre a les eleccions del 10N com la veu insubornable i fermament compromesa amb la independència de Catalunya per poder garantir un futur socialment just i territorialment equilibrat.”

“La independència és el projecte més social per a Catalunya. La responsabilitat de Junts per Catalunya és assegurar que la resolució del conflicte polític de Catalunya es fonamenti en el reconeixement i l'exercici del dret a l'autodeterminació.”

“L'actitud de dignitat de Jordi Sànchez, Joaquim Forn, Jordi Turull i Josep Rull, reflectida al llarg del Judici de la vergonya, és la mateixa que Junts per Catalunya ha mantingut en la seva actuació política al Congrés i al Senat.”

(Junts per Catalunya, 2019)

Aquestes cites ens permeten observar que el discurs de Junts per Catalunya buscarà convèncer per seguir volent assolir la independència, i per fer-ho l'argument que es donarà serà d'anar a Madrid a pactar un possible referèndum d'independència.

5.5.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs de Laura Borràs

Laura Borràs ha dedicat els seus darrers anys a la política, essent consellera de cultura, però des de les eleccions del 10N ha centrat la seva trajectòria política al *Congreso de los diputados*. Va estudiar Filologia catalana i en va obtenir un doctorat, és per això que els seu to discursiu remet a la literarietat, com per exemple l'inici del seu discurs “Un clam que neix del carrer travessa aquest país: llibertat, unitat i independència” [140-143] que pot recordar a l'estructura “Un fantasma recorre Europa: el fantasma del comunisme” (Marx i Engels, 1848).

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	1 : [150]
Exposició d'arguments	1 : [147-149]
Col·lectivitzacions	7 : [152], [154], [157], [159], [164], [171], [172]
Desdoblaments	0
Focalitzacions discursives	13 : [141], [142], [143], [149], [157], [158], [159], [160], [161], [174],[176], [177], [178]
Nominalitzacions	5 : [144], [150], [151], [166], [172]
Pauses i silencis	3 : [150], [157], [166]
Canvis en l'entonació	31 : tots tret [147], [149], [153], [157], [161], [164], [173]
Ús d'un vocabulari específic	5 : [144], [150], [153], [155], [177]

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	12*
Adequació de registre	6
Planificació discursiva	5
Posada en escena (comunicació corporal)	4,5
Solidesa dels arguments	0

Anàlisi i finalitats comunicatives

El discurs de Laura Borràs principalment emprà el llenguatge per crear una necessitat, i per justificar la representació d'aquesta necessitat mitjançant els partits independentistes. L'apropiació discursiva a [150] es fa amb la voluntat de crear un opositor polític, i a aquest opositor polític se'l marca negativament amb el sintagma “insinuava que segrestaria” [150]. És així com es marca a través del discurs la voluntat de veure's inferior al gran opositor polític: el

bloc unionista. Trobem com lingüísticament es marca una posició d'inferioritat i superioritat: de superioritat pels que manen a Madrid, els que poden segrestar, els que poden empresonar... Ara bé, el discurs de Borràs procura defensar la voluntat de parlar amb aquest bloc superior, emprant sintagmes d'obligatorietat com “forcem-los a seure,” [158]. Aquest recurs discursiu s'utilitza per inserir una imatge en l'espectador d'algú que vol empresonar i segrestar (com hem vist a [150]) però que, gràcies al vot a Junts per Catalunya, aquest interlocutor superior es veurà obligat a cedir, a dialogar. Laura Borràs el que fa és rebaixar el to polític, es passa de demanar la independència a voler pactar un referèndum amb el govern espanyol. En canvi, s'apuja el to lingüístic, com hem vist en la descripció, amb termes bèl·lics, apropiacions, focalitzacions i nominalitzacions. És una manera de demostrar, mitjançant la llengua, que la posició del partit segueix sent de confrontació (tot i haver rebaixat les expectatives polítiques).

Després de crear un problema i la necessitat de solucionar-lo s'usa la col·lectivització per incloure l'espectador que s'hagi pogut sentir interpel·lat en la primera part discursiva, a més Borràs empra l'enunciat “Junts ho podem fer”, que remet a la suma col·lectiva i alhora al nom del partit que representa. Es fa també un ús de paraules de connotació positiva, és a dir que s'empren mots que es cataloguen com a favorables per atreure l'atenció de l'espectador, com “llibertat”, que fan que el possible votant de partits independentistes se senti representat.

L'estratègia comunicativa de Borràs es desprèn de “ens ho juguem tot,” [168], que és un bon resum de com s'usa el discurs per donar importància al fet de votar al seu partit; es pot entendre com “ens ho juguem tot” ergo “amb el teu vot ho podem aconseguir tot”. Per tant, veiem com s'inicia el discurs marcant la necessitat de la independència de Catalunya, després s'incorpora el vot independentista dins del discurs de Borràs i finalment es col·lectivitza positivament perquè l'espectador que s'hagi inclòs en el discurs de Junts per Catalunya rebi estímuls lingüístics de motivació.

5.6 Descripció i anàlisi del discurs de En Comú Podem

5.6.1 Ideologia i remarques del partit

Catalunya en Comú Podem és l'aliança entre Podemos, un partit d'abast nacional, i el partit de recent fornada Catalunya en Comú. Els dos partits neixen de l'esperit de revolta sorgit del moviment 15M i de les necessitats socials esdevingudes durant la crisi econòmica sorgida al 2008. Tot i ser un partit força nou, Catalunya en Comú abraça l'antiga Iniciativa Catalunya

Verds. És per això que es defineixen com un partit d'esquerres que suma la seva aliança a Podemos, un partit amb gairebé una ideologia idèntica. Dins el programa polític de En Comú Podem destaquem les següents remarques:

“Sense els presos i preses lliures no tindrem les condicions per al diàleg. L'indult ara mateix és la via més ràpida per assolir la llibertat dels condemnats. Alhora, és urgent la derogació del delictes de sedició, que atempta contra el dret a protesta de qualsevol col·lectiu.”

“La majoria de la població no ha sortit encara de la crisi, mentre a Espanya segueix pujant el número de milionaris. I mentre segueixin els sous precaris i les pensions continuïn perdent poder adquisitiu, la bretxa s'anirà fent més gran.”

“Després d'anys de retrocés, recentralització i amenaces d'intervenció, s'ha d'obrir una nova etapa basada en el respecte a Catalunya; blindar les competències pròpies, complir els compromisos pendents i reforçar l'autogovern.”

(Catalunya en Comú Podem, 2019)

Així trobem com el discurs de Catalunya en Comú Podem s'aproximarà al que podria ser un punt mitjà entre la posició independentista i la posició unionista, demanant més pes per a l'autogovern català, i la llibertat dels polítics empresonats, però sense defensar la independència política de Catalunya, tot centrant-se en protegir les classes socials més vulnerables.

5.6.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs de Jaume Asens

El cap de llista de En Comú Podem és Jaume Asens, perfil conegut de la política catalana, ja que havia treballat a l'Ajuntament de Barcelona, però les llistes del 10N es va presentar com a cap de la seva formació. És, per tant, algú conegut i algú a qui s'hi associa un perfil pròxim a Ada Colau, la màxima representant del partit a Catalunya.

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	0
Exposició d'arguments	2: [182-185], [202-214]
Col·lectivitzacions	2: [182], [195]
Desdoblaments	2: [213], [214]
Focalitzacions discursives	8: [184], [185], [194], [197], [198], [203], [204], [205]

Nominalitzacions	8: [181], [194], [197], [198], [213], [214], [219], [220]
Pauses i silencis	3: [182], [194], [215]
Canvis en l'entonació	33: tots tret [181], [187], [194], [202], [208], [212]
Ús d'un vocabulari específic	0

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	11*
Adequació de registre	5
Planificació discursiva	4
Posada en escena (comunicació corporal)	3
Solidesa dels arguments	1

Anàlisi i finalitats comunicatives

Asens fa un dels discursos comunicativament més allunyat dels altres partits analitzats fins al moment. La cita inicial d'autoritat de Machado marca a Asens com algú que s'identifica amb l'actual esquerra progressista espanyola, això fa que l'espectador sàpiga cap a quin perfil comunicatiu oscil·larà Asens: cap a una forta representativitat de la nova política transformadora i d'esquerres.

Es crea un lligam lingüístic entre Catalunya i Espanya amb termes com “que l'escolti” o “que l'entengui” mots que marquen positivament els dos blocs confrontats en la política actual, l'independentisme i l'unionisme. Amb això, Asens juga a barrejar ideologies del bàndol nacionalista i independentista per marcar la pròpia d'En Comú Podem. També s'introdueix, per marcar el perfil polític, una nominalització de referència pel votant d'esquerres espanyoles: Pablo Iglesias, líder de Podemos.

En la línia anterior també veiem com sovint es busca el lligam amb Podemos i el seu líder. Asens fa així una correlació de significats entre partits, per si no ha quedat clar, vol que s'emmiralli al seu partit amb Podemos. És una manera de mostrar representativitat i de vendre una imatge cognitiva de partit unificat a nivell nacional.

Durant la resta del discurs Asens ven els arguments polítics que a grans trets el seu partit defensa, i acaba utilitzant el terme “solucions” com a final de discurs. Amb aquest mot final el

que s'està pressuposant és que el votant indueix un problema, un problema que Asens no ha esmentat en el seu discurs, però que hi és de rerefons: el conflicte polític entre Espanya i Catalunya i també els problemes socials que arrossegueu les classes vulnerables. Emprar el mot "solucions" indica que Asens usa un llenguatge que vol ser implícit en l'espectador, i que aquest se senti representat en el discurs, així es crea un marc lingüístic comú entre el que planteja Asens i el que el votant d'En Comú Podem pot pensar.

Per tant, veiem que l'estratègia comunicativa d'Asens és la de jugar a exposar i remarcar què és el seu partit, en quin model nacional es busca emmirallar i quin tipus de problemes creu que hi ha en la societat i que el seu votant comparteix. Així, el que fa és allunyar-se, en part, dels discursos de confrontació que trobem en la resta de candidats. Aquests fets marquen una estratègia clara de distanciament lingüístic, és, com es veu en la descripció, dels discursos on s'utilitzen menys recursos lingüístics per referir-se a altre partits polítics o la situació de conflicte polític que es viu des de Catalunya.

5.7 Descripció i anàlisi del discurs del Partit Socialista de Catalunya

5.7.1 Ideologia i remarques del partit

El Partit Socialista de Catalunya (PSC) és una formació que se subscriu al partit nacional Partido Socialista Obrero Espanyol (PSOE), per tant, el PSC és la circumscripció catalana del PSOE. Aquest en el seu programa porta, entre d'altres, les següents propostes:

"España fuerte y cohesionada: haciendo frente al conflicto de convivencia en Cataluña desde la Constitución y el dialogo."

"Abordaremos el conflicto de convivencia en Cataluña impulsando el diálogo entre catalanes y, también, entre el Gobierno de España y la Generalitat de Cataluña, siempre dentro de la Constitución y del Estatuto de Autonomía."

"Las derechas prefirieron aliarse con la ultraderecha antes de reconocer y aceptar la victoria electoral del PSOE, contribuyendo finalmente a impedir también la investidura de Pedro Sánchez"

(Partido Socialista Obrero Español, 2019)

Així veiem com la línia discursiva del PSC, que seguirà el programa del PSOE, buscarà allunyar-se dels partits de la dreta, però fent una defensa de la unitat d'Espanya similar a la de Ciutadans, PPC i Vox. Per diferenciar-se s'optarà per emprar un llenguatge rebaixat i sobretot que marqui una diferència política entre els partits dels quals el PSC es vol allunyar.

5.7.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs de José Zaragoza

José Zaragoza és l'únic representant d'un partit polític al debat del qual no n'és el cap de llista per Catalunya, sinó que és el quart. Es tracta d'un perfil substitutori ja que la cap de llista per Barcelona, Meritxell Batet, no va poder assistir al debat per qüestions de salut.

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	2: [248]
Exposició d'arguments	3: [222-224], [225-229], [247]
Col·lectivitzacions	2: [222], [234]
Desdoblements	1: [224]
Focalitzacions discursives	5: [228], [231], [243], [246], [251]
Nominalitzacions	7: [224], [229], [230], [232], [233], [248], [251]
Pauses i silencis	0
Canvis en l'entonació	26: totes tret [224], [227], [234], [246]
Ús d'un vocabulari específic	1: [250]

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	9,5
Adequació de registre	5
Planificació discursiva	2
Posada en escena (comunicació corporal)	3
Solidesa dels arguments	1

Anàlisi i finalitats comunicatives

El discurs de Zaragoza és una clara exposició continuada d'arguments per demanar el vot. L'argument troncal és el discurs de la por, que ja hem vist en altres discursos polítics. Es fa referència al temor que el possible votant pot tenir si “qui guanya és la dreta de Vox, del PP i de Ciudadanos” [243]. És per això que es ven el PSC com la solució a aquesta implicació discursiva de por a la victòria de la dreta. Aquest ús del discurs és una manera de voler implicar un missatge tipus “si em votes a mi guanyarem els bons” i, per contra, “si votes a algú altre guanyaran els dolents”.

No només es juga al discurs de la por amb la dreta espanyola, sinó que també s'incorpora al discurs l'altre gran bloc contrari a la ideologia del PSC: l'independentisme. En aquest cas es

tracta l'independentisme com a gent "enganyada". Això crea un possible procés cognitiu en algú independentista que pugui donar la raó a Zaragoza, és a dir: l'independentista es pot sentir enganyat per no veure resultats durant tant temps esperant la independència, i pot pensar a donar la raó a Zaragoza. Es tracta d'una apropiació del discurs amb la voluntat de desmentir a l'independentisme i procurar crear un traspàs de vots cap al bloc nacionalista.

Durant el discurs també s'apel·la a la no confrontació, a l'entesa, al sentit comú. Les implicacions que tenen aquests mots dits per Zaragoza cap a l'espectador són que algú està atacant el seu partit, o a Espanya, que el PSC no ha causat el problema de confrontació i que només es volen aportar coses positives per poder-lo solucionar. És una manera de diferenciar entre "bons" i "dolents", la implicació és que els "dolents" són els que han creat la confrontació, la no entesa i els que han perdut el sentit comú. En canvi, els "bons" són aquells que no han buscat cap conflicte. Zaragoza també crea una imatge positiva sobre els "bons" al dir que són ells els que trobaran l'entesa i l'acord, sent això una manera de fer sentir còmode a qui se senti integrat en el discurs del PSC.

L'estratègia és diferenciar-se de tots, tant de les dretes espanyoles com dels partits independentistes catalans. Per això es crea un discurs de la por referint-se a les dretes i, tot seguit, es fa una separació entre "bons" i "dolents" per referir-se al conflicte català. En definitiva resulta un discurs que pot arribar molt bé al votant del PSC, un discurs que més que vendre una posició política el que fa és il·lustrar un seguit de posicions polítiques a evitar, marcant així la ideologia del PSC.

5.8 Descripció i anàlisi del discurs d'Esquerra Republicana de Catalunya

5.8.1 Ideologia i remarques del partit

Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) és un partit català de caire independentista i el més antic, amb vuitanta anys d'història. És un partit identificat principalment en la socialdemocràcia, per tant d'esquerres. Del seu programa electoral per les eleccions del 10N en podem extreure fragments com:

"Rebutjar la sentència injusta i injustificable contra l'independentisme i denunciar la repressió en totes les seves formes"

“Defensar el dret de la ciutadania de Catalunya a exercir el dret a l’autodeterminació a través de la celebració d’un referèndum. És una reivindicació àmpliament majoritària en el si de la ciutadania, profundament democràtica i sense la qual no serà possible solucionar el conflicte entre Catalunya i l’Estat”

“Ser la millor garantia pel que fa a la defensa dels drets i les llibertats de la ciutadania i esdevenir un autèntic baluard a l’hora de barrar el pas a l’extrema dreta”

(Esquerra Republicana de Catalunya, 2019)

Amb aquesta breu mostra de quin tipus de defenses es fan en el seu programa electoral, veiem com ERC possiblement seguirà una estratègia comunicativa similar a Junts per Catalunya, defensant els polítics empresonats, fent remarques en favor de l’independentisme i l’autodeterminació i volent aspirar a guanyar les eleccions a Catalunya.

5.8.2 Descripció i anàlisi del discurs: el discurs de Gabriel Rufián

Gabriel Rufián és un cap de llista que repeteix a les eleccions pel *Congreso de los diputados*, ja que aquesta serà la seva tercera legislatura a Madrid. És una de les figures polítiques que destaquen des d’ERC, ja que va guanyar les anteriors eleccions espanyoles a Catalunya. El seu to discursiu acostuma a buscar la provocació i confrontació, sent així un orador de caràcter fort.

Graella descriptiva:

Apropiació discursiva	1: [262]
Exposició d’arguments	1: [282]
Col·lectivitzacions	10: [252], [253], [259]
Desdoblements	0
Focalitzacions discursives	13: [259], [260], [262], [263], [266], [267], [268], [278], [279], [280],[281], [290], [291]
Nominalitzacions	5: [254], [259], [260], [272], [283]
Pauses i silencis	3: [274], [282], [290]
Canvis en l’entonació	36: tots tret [286]
Ús d’un vocabulari específic	6: [262], [263], [269], [271], [274], [285]

Graella valorativa (sobre 10):

Adequació al temps	11*
Adequació de registre	4
Planificació discursiva	3
Posada en escena (comunicació corporal)	3

Anàlisi i finalitats comunicatives

Rufián empra, en la majoria del seu discurs, el que es pot analitzar com una individualització contra la col·lectivització. És a dir, que col·lectivitza un “estat” en referència a l’espanyol, un “PSOE” i una “coalició” vers la individualització cap a l’independentisme i cap al seu partit, ERC. La col·lectivització que crea Rufián es marca com a negativa, és així com veiem a l’inici del discurs que mostra una imatge (l’únic que en el seu minut d’or empra un recurs visual) on es marca el col·lectiu “dolent”, l’estat i el PSOE. Amb això es marca negativament l’opositor polític i es fa evident una distància vers al seu adversari, el PSC, que és qui pot prendre a ERC la victòria a Catalunya en aquestes eleccions.

Tot el discurs gira a l’entorn de diferenciar-se del partit socialista, fent una individualització sobre l’independentisme que genera una apel·lació a tot aquell que se senti representat per aquest bloc. Es fa una al·lusió a la “repressió” i a la “emergència civil, social i nacional” [276-281], aquests són mots clau que reflecteixen l’opinió independentista, i fa que es marqui de manera indirecta a l’estat i el PSOE com a responsables d’aquesta hipotètica repressió.

Queda clar com Rufián empra l’estratègia d’individualitzar en el bloc independentista i col·lectivitzar en el PSOE i l’estat espanyol per marcar lingüísticament entre “bons” i “dolents”, estratègia que ja hem vist en altres partits polítics. Aquesta manera de guiar el discurs, i guiar l’espectador mitjançant la llengua, fa que s’interpreti a ERC com a l’únic possible baluard contra el bloc nacionalista. Això és important perquè Rufián no busca diferenciar-se d’altres partits independentistes, el que sí que fa és marcar amb superioritat el discurs: no es diferencia perquè creu que no li cal, és un indicador de seguretat i alhora una mostra cap a l’espectador de convenciment de victòria, no deixa de tenir el punt agosarat que representa Rufián.

Al final del discurs Rufián empra un llenguatge diferent, insereix en el discurs “l’honor” [283] de representar ERC. És així com marca positivament el seu partit, ja que el mot que s’empra implica respecte. Es vol demostrar una trajectòria lloable, cosa que altres partits no poden fer, i s’empren termes com “president afusellat”, “president empresonat” o “secretària general a l’exili per defensar la independència de Catalunya” [285-289]. És una estratègia final marcada per demostrar afany de lluita i persistència. Marcar l’experiència de derrota és un fet que es pot

analitzar com a positiu, ja que algú dèbil es pot interpretar com qui millor pot representar la voluntat independentista perquè és qui més ha “patit”. Rufián es marca lingüísticament com a representant d’un partit que s’entén que ha lluitat per la independència de Catalunya i que ha patit per defensar-la, això és una manera de situar a ERC com el partit que té la voluntat d’aconseguir la independència perquè “està patint” ergo “vol solucionar el problema per no seguir patint”.

Així, trobem que Ruffián fa un discurs que estratègicament està marcat per rebatre contra el PSC tot connotant-lo amb termes negatius. També es marca comunicativament ERC com el baluard del bloc independentista, com el partit fort i representatiu, com el partit que pot afrontar una victòria. Se cita la història del partit, els greuges o patiments que poden haver sofert els seus membres, per implicar en el discurs l’imaginari de l’espectador i enviar el raonament cognitiu que des d’ERC el que es vol és persistir i guanyar davant d’un estat repressiu governat pel PSOE.

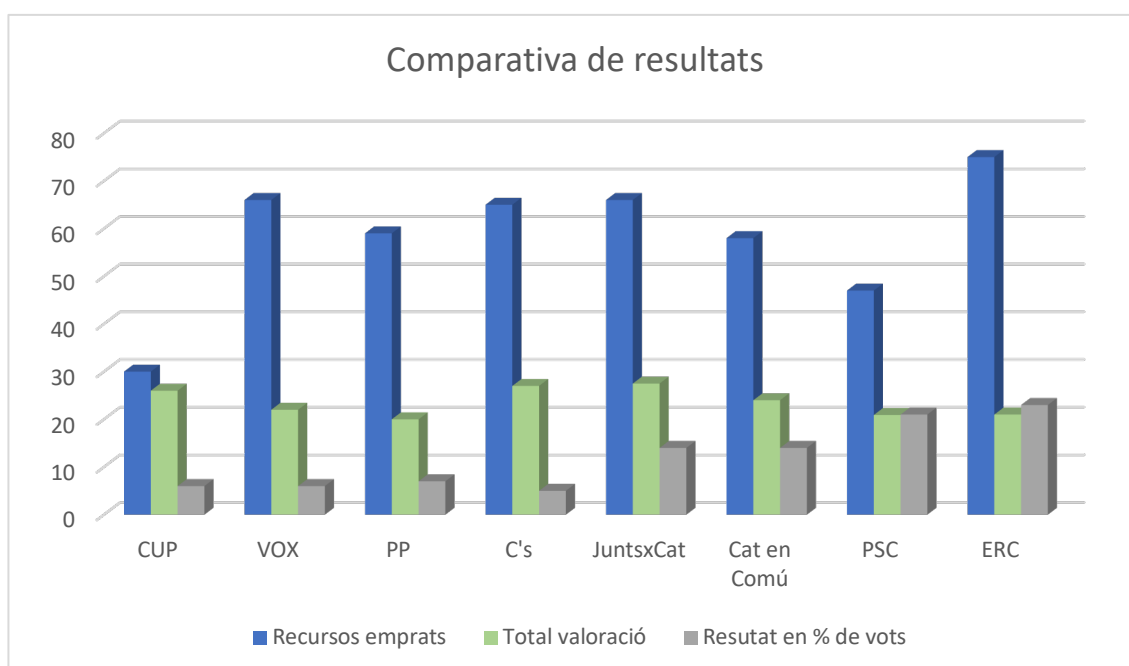
6. CONCLUSIONS

Després d'analitzar els discursos de cada partit polític i candidat ja sabem quines són principalment les estratègies comunicatives de cada discurs. Veiem que majoritàriament s'opta per transmetre una estratègia concreta: o usar el discurs de la por, o separar entre “bons” i “dolents”, o individualitzar positivament sobre els possibles votants, etc. Així podem separar cada partit per quina és l'estratègia comunicativa que utilitza:

- La CUP usa un discurs d'implicació positiva cap al possible votant, i s'apropia del discurs d'altres partits per desmentir-lo i així plasmar la seva ideologia política.
- VOX utilitza el discurs de la por com a estratègia, i ofereix la solució a aquest temor plantejant-se com la solució. És a dir, que crea una necessitat i s'ofereix com a solució.
- El PP usa l'estratègia de creació de dos bàndols (“bons” i “dolents”) per acabar defensant el bàndol que considera “bo”. Una estratègia de confrontació directa a combatre la ideologia independentista.
- Ciutadans juga a crear, mitjançant la llengua i processos cognitius, un problema, i es planteja com la solució a les necessitats del votant. Sovint emprant l'empatia i l'emoció amb la voluntat d'influenciar el possible votant.
- Junts per Catalunya crea necessitats i els dona la resposta amb la finalitat de captar l'atenció de l'espectador.
- Catalunya en Comú Podem usa una estratègia comunicativa d'emmirallar-se en un model nacional, com és Podemos, i exposa les seves propostes. És el partit que menys estratègies comunicatives empra, se centra sobretot en l'exposició d'arguments propis.
- El PSC usa una estratègia de diferenciació respecte a altres partits polítics, i també fa ús del discurs de la por. Tot per crear en l'espectador la sensació de necessitat de vot al PSC davant les adversitats que poden venir (la dreta).
- ERC també usa l'estratègia de diferenciar entre “bons” i “dolents”, i marca el llenguatge per implicar-se com el partit a qui cal votar per experiència i per possibilitats de victòria.

Aquestes estratègies comunicatives es desprenen de l'ACD feta en aquest treball, i demostren que la llengua, al capdavant, és l'eina que usa qualsevol polític per vendre's. Ara bé, i com es planteja en els objectius inicials d'aquest treball, ens preguntem si les estratègies comunicatives són indicadores del posterior vot de la població. Tot seguit es planteja un gràfic on s'exposen els resultats extrets de la descripció i el percentatge de vots. Tot i no poder fer la comparació estricta entre cada partit, ja que els criteris de comptabilització de dades no estan unificats,

aquesta il·lustració ens permet veure com fluctua el discurs i com fluctua el vot en relació a cada partit.

Aquesta taula ens ofereix la resposta a la pregunta plantejada anteriorment: les estratègies comunicatives no són indicadors del posterior vot de la població. Probablement perquè la ideologia del votant acaba tenint més pes que no pas la comunicació que empra cada partit per transmetre la seva ideologia. També que no es pot valorar de forma categòrica (mitjançant un minut d'anàlisi) la comunicació d'un partit dins d'una campanya electoral que va durar dos mesos.

En relació a la recerca futura, la voluntat personal és la de seguir treballant en aquest món de la comunicació i la llengua, perquè em resulta apassionant. És per això que hi ha la intenció de seguir treballant l'ACD, perquè sé que l'anàlisi feta en aquest treball és sintètica (l'adaptació al marge de pàgines d'un treball d'aquest tipus ho ha fet així). També sento la necessitat i la intriga per seguir investigant en aquestes línies de la que crec que és més humana de les disciplines lingüístiques. I, finalment, perquè em sorgeix la necessitat de copsar com la política, al capdavall, és la suma de passions que la susceptibilitat fa explotar davant del raonament i l'astúcia de la llengua.

7. BIBLIOGRAFIA

- BLADAS, Òscar (2009). *Manual de transcripció del discurs oral*. Barcelona: Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona i Promociones y Publicaciones Universitarias (PPU).
- CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (2019). *Programa electoral 10N*.
- CASAS, Mariona; CASTELLÀ, Josep M.; VILÀ SANTASUSANA, Montserrat (2016). *Els secrets de parlar en públic* "Guia pràctica". Barcelona: Eumo editorial.
- CCMA, TV3 (05/11/2019). *El debat a 8 de TV3 per les eleccions generals del 10N*. (web: <https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/programa/debat-eleccions-generals-10n-05112019/video/5953490/>)
- CIUDADANOS (2019). *Programa electoral elecciones generales 2019*.
- EN COMÚ PODEM (2019). *Programa electoral*.
- ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (2019). *Programa electoral a les eleccions al Congrés dels diputats*.
- JUNTS PER CATALUNYA (2019). *Eleccions al congrés i al senat, programa electoral 10 de novembre de 2019*.
- LAKOFF, George (2008). *No pensis en un elefant! Llenguatge i debat polític*. Barcelona: Viena Edicions
- MACHIN, David; MAYR, Andrea (2012). *How to do critical discourse analysis*. Londres: SAGE Publications.
- MARX, Karl; ENGELS, Friedrich (1848). *Manifest Comunista*. Barcelona: Taifa editorial. (2017).
- PARTIDO POPULAR (2019). *Programa electoral elecciones generales, autonómicas y municipales*.
- PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA (2019). *Programa electoral - elecciones generales 2019*.
- VAN DIJK, Teun A. (1999). *El análisis crítico del discurso*. Barcelona: Anthropos (186 septiembre-octubre), pp. 23-36.
- VAN DIJK, Teun A. (2008). *Semántica del discurso e ideología*. *Discurso & Sociedad*, Vol 2 (1), 201-261.
- VOX (2019). *Programa electoral a las elecciones generales*.

Annex al Treball de Fi de Grau

8. ANNEX

A ESTRATÈGIES COMUNICATIVES EN POLÍTICA: ANÀLISI DEL
DISCURS POLÍTIC A LES ELECCIONS GENERALS DEL 10N

Aquest Annex consta únicament de la transcripció emprada per fer l'ACD del discurs de cada candidat a les eleccions generals del 10N, el text s'extreu del format audiovisual de la CCMA, TV3 (05/11/2019). Els criteris seguits per fer la transcripció són els proposats per Bladas (2009), especificats a l'apartat "Apunts sobre la transcripció" d'aquest treball, dins "4. Metodologia".

Transcripció del debat:

1   SANCHIS: molt bé_
2   atenció_
3   gràcies\
4   senyora Vehí ara resulta que ha acabat vostè/
5   i que li toca començar a vostè amb el seu minut_
6   sap greu que siguin les dues\
7   VEHÍ: [directe]/
8   SANCHIS: directe_
9   però segur que és capaç de fer-ho\
10   VEHÍ: (2.18...) quan vostè digui/
11   SANCHIS: quan diga vostè\
12   quan estiga preparada/
13   VEHÍ: si/
14   SANCHIS: doncs vinga_
15   VEHÍ: perfecte\
16   VEHÍ: bé_
17   nosaltres volem aprofitar aquest minut/
18   per fer una crida a seguir mobilitzades_

19 -sa- darrerament hem sentit que_
20 si l'independentisme treu molts escons al congres/
21 la resolució democràtica estarà més a prop\
22 això no és veritat\
23 (.) el que cal és continuar desplegant una estratègia de desobediència
civil\
24 massiva_
25 (.) i el que cal també és que les institucions es comprometin -a-_
26 a acompanyar aquesta estratègia\
27 (.) nosaltres avui volem donar les gràcies/
28 a tota la joventut que ha agafat la bandera de la llibertat_
29 (.) volem donar les gràcies a tota la gent que_
30 malgrat la repressió(;) i malgrat el bloqueig polític/
31 porta dos anys mobilitzada\
32 volem donar les gràcies/
33 a tota la gent que ha(;) acompanyat\
34 a les famílies i amigues de tots i totes les preses polítiques\
35 repeteixo/
36 tots i totes les preses polítiques\
37 gràcies als cederres_
38 gràcies al tsunami democràtic_
39 gràcies al sindicalisme combatiu_
40 gràcies als bombe(;)rs/
41 gràcies al picnig/
42 gràcies, gràcies, gràcies\
43 (.) seguim batallant per l'autodeterminació,\

44 per la independència/
45 per l'amnistia i per la llibertat\
46 (..) guanyarem_
47 SANCHIS (0.53) gràcies,
48 (.) moltes gràcies\
49 correctíssim_
50 senyor Garriga\
51 correctíssim vull dir que ho ha ajustat_
52 bé/
53 GARRIGA quieren hacerles creer/
54 que los ataques de los separatistas son inevitables\
55 (0.13) quieren que paguen más y más impuestos/
56 para fomentar el despilfarro del estado autonómico\
57 (2.54)quieren fomentar/
58 esa inmigración ilegal_
59 que amenaza nuestra convivencia/
60 en nuestras calles/
61 y nuestra seguridad_
62 (1.71) frente a todos esos disparates de adoctrinamiento a nuestros
hijos y falta de libertades/
63 hay alternativa\
64 (1.02) hay esperanza\
65 (1.06) y se fundamenta en el sentido común/
66 seguridad y firmeza_
67 frente a los separatistas_
68 y a los que quieren adoctrinar a nuestros hijos/

69 (1.43) seguridad y ley_
70 (..) frente aquellos que quieren saltar nuestras vallas \
71 y quieren romper nuestra convivencia_
72 (..) en definitiva\
73 el próximo diez de noviembre les pedimos su apoyo/
74 porque podemos reconstruir a nuestra nación(:)\
75 garantizar las libertades\
76 (0.97) y asegurar los derechos\
77 (..) muchas gracias/
78 y que Dios los bendiga\
79 SANCHIS (0.87) senyora Álvarez de Toledo/
80 ÁLVAREZ sí\
81 (1.11) ciudadanos de Cataluña\
82 no tengan duda\
83 (1.05) el estado ganará/
84 se lo digo a los que se saltan la ley\
85 y también a los que la defienden\
86 (..) el estado ganará/
87 (0.95) pero para eso_
88 los únicos que pueden/
89 sacar a Catalunya de su decadencia política_
90 económica y civil\
91 son ustedes_
92 son los ciudadanos\
93 y a ellos me dirijo\

94 a todos\
95 a unos para asegurarles que los errores del pasado se han acabado\
96 y que nunca más se van a sentir desamparados\
97 y a otros para instar-les a que reconozcan que sus sueños han devenido
en pesadillas/
98 y que deben despertar\
99 (.) cuando se quiebra la ley/
100 actúan los fiscales, los jueces, los policías/
101 y también los funcionarios de prisiones(::_)
102 pero ahora es el momento de que actúen ustedes/
103 (.) actúen y saquen a Cataluña del agujero en que la han metido\
104 el odio\
105 (.) el fanatismo\
106 (.) y la mentira\
107 (0.34) y naturalmente\
108 vótenme_
109 SANCHIS (1.07) senyora Arrimadas\
110 ARRIMADAS cuantas veces te han hecho sentir un mal catalán\
111 (0.82) cuantas amistades has perdido ya\
112 cuanto tiempo llevas esperando que se acabe este maldito cursés\
113 sé que estas cansado pero es que el nacionalismo no se cansa_
114 no se cansa de adoctrinar a tus hijos\
115 de insultarte desde tevetres\
116 (1.15) no se cansa de enchufar a sus amiguetes\
117 de cortar carreteras/
118 o de justificar la violencia\

119 lo que estamos sufriendo no es la reacción a un sentencia,/

120 es el fruto de cuarenta años de nacionalismo\
121 mientras el pepé y el pesoe nos han abandonado/
122 una y otra vez\
123 y lo volverán a hacer\
124 (0.97) nosotros no vamos a tirar la toalla\
125 nadie te ha defendido como nosotros en Cataluña/
126 y nadie te va a defender como nosotros des del gobierno de España\
127 no pierdas la esperanza\
128 esa Catalunya de libertad y convivencia es posible/
129 esa España moderna y reformada está muy cerca\
130 el diez de noviembre ve a votar\
131 y recuerda una cosa/
132 no solo vas a votar por ti/
133 vas a votar también/
134 por tus hijos/
135 por tus nietos/
136 y por el futuro/
137 de toda España\
138 SANCHIS gràcies\
139 senyora Borràs?\
140 BORRÀS un clam que neix del carrer travessa aquest país/
141 llibertat_
142 unitat\
143 i independència\

144 les forces polítiques independentistes tenim l'obligació d'escoltar-lo/
145 d'obeir-lo/
146 i de canalitzar-lo/
147 per això portàvem una proposta concreta_
148 fer un gran grup independentista\
149 a Madrid_
150 (1.05) ahir sentíem com Pedro Sánchez insinuava que segrestaria al
president Puigdemont\
151 amb aquest psoc no hi pot haver cap dubte\
152 no podem regalar-los cap vot\
153 vivim una emergència democràtica_
154 i no ens podem permetre\
155 que les victòries de partit\
156 acabin sent les derrotes del país/
157 (1.28) siguem forts_
158 forcem-los a seure\
159 a negociar\
160 a pactar\
161 a escoltar_
162 junts ho podem fer\
163 Podem deixar de ser la minoria catalana/
164 al congrés_
165 per passar a ser la majoria per la república catalana/
166 (1.23) a junts per catalunya el teu vot no serà donat mai a canvi de res\
167 perquè ens hi juguem molt/
168 perquè ens ho juguem tot/

169 i perquè mai no és res de franc en política\
170 i sobretot/
171 perquè la llibertat que necessitem\
172 que ens mereixem i per la qual tots i els nostres joves estan en aquests
moments reclamant al carrer\
173 amb tots els presos i tots els exiliats_
174 no/
175 SANCHIS [senyora Borràs]\
176 BORRÀS es regala\
177 es lluita\
178 i es guanya\
179 SANCHIS gràcies_
180 (.) senyor Asens\
181 ASENS Machado deia que per dialogar primer cal preguntar i després
escoltar_
182 (1.27) i nosaltres creiem que Catalunya\
183 es mereix un govern a espanya\
184 que l'escolti/
185 que l'entengui/
186 i ahir vam veure\
187 com_
188 entre tots els candidats\
189 a la presidència/
190 només n'hi havia un/
191 que entenia Catalunya\
192 que l'escoltava\

193 i feia propostes/
194 (1.24) Pablo Iglesias_
195 i nosaltres ens sentim orgullosos\
196 de tenir una aliança\
197 amb unidas podemos\
198 amb Pablo Iglesias\
199 un actor estatal/
200 que pot/
201 dur a terme\
202 aquell horitzó_
203 verd\
204 feminista\
205 digne\
206 aquell horitzó que deixi/
207 enrere\
208 la precarietat_
209 i que posi solucions sobre la taula\
210 solucions que han de passar\
211 pel diàleg_
212 per l'empatia_
213 i per la llibertat dels presos\
214 i les preses polítiques\
215 (1.32) i això significa/
216 que si vols solucions\
217 a les properes eleccions\

218 pot votar solucions\
219 pots votar als comuns\
220 i la seva aliança amb unidas podemos\
221 SANCHIS senyor Zaragoza\
222 ZARAGOZA necessitem recuperar la convivència\
223 portem set anys de procés/
224 i es catalans i les catalanes estem pitjor_
225 el procés ha sigut una cosa negativa per tots plegats\
226 i per això hem de recuperar els acords i l'entesa\
227 i per això cal que_
228 Espanya\
229 guanyi amb Pedro Sánchez\
230 perquè si perd Pedro Sánchez\
231 guanya la dreta/
232 si perd Pedro Sánchez\
233 qui guanya és la dreta de vox de pepé i de ciudadanos\
234 i nosaltres necessitem un camí d'entesa_
235 un govern que pugui/
236 amb el seu vot\
237 tenir la força per desbloquejar el govern/
238 per guanyar a la dreta\
239 i per guanyar l'independentisme\
240 l'únic vot que pot guanyar Catalunya a l'independentisme\
241 l'únic vot que pot guanyar i donar un missatge a la resta d'Espanya/
242 de que a Catalunya volem entendre\

243 volem acord\
244 que els dos milions i mig de independentistes enganyats/
245 i els dos milions i mig de no independentistes ignorats/
246 ens podem posar d'acord,_
247 podem trobar un acord per millorar l'autogovern de Catalunya\
248 és necessari no caure en els extrems, els extrems de vox i la cup\
249 que ens porten al desastre de la confrontació\
250 cal un victòria d'aquell que pot fer un govern d'esquerres/
251 que és Pedro Sánchez\
252 SANCHIS gràcies senyor Zaragoza\
253 senyor Ruffián tanca vostè\
254 RUFIÁN cap representant del Psoe/
255 ho dirà\
256 durant tota la campanya\
257 però aquest és el futur\
258 aquest és el futur\
259 si Sánchez/
260 si el psoe\
261 pot escollir\
262 la gran coalición/
263 la gran coalició\
264 i per tant/
265 una enorme regressió\
266 de drets civils/
267 socials\

268 i nacionals\
269 i l'únic obstacle a aquesta gran coalició és una victòria inapel·lable/
270 i per tant\
271 una derrota inapel·lable/
272 del psoc/
273 i una victòria de l'independentisme català aquest deu de novembre\
274 (1.29) l'estat va sentenciar el catorze d'octubre\
275 de la única manera que sap\
276 an repressió i amb presó\
277 cal (:)_
278 és necessari\
279 és d'emergència civil(:)/
280 social(:)\
281 i nacional(:)\
282 que l'independentisme català sentenciï el deu de novembre\
283 (.) jo tinc l'honor\
284 de representar a un partit amb vuitanta vuit anys d'història impol·luta/
285 amb un president afusellat pel feixisme\
286 amb un president empresonat_
287 per defensar la independència de Catalunya\
288 amb una secretària general a l'exili per defensar/
289 la independència de Catalunya\
290 (1.09) contra la seva venjança\
291 la nostra victòria\
292 SANCHIS gràcies_

293 moltíssimes gràcies\
294 aquí acabem\
295 gràcies per la seua disciplina al final fins hi tot també_
296 per totes les aportacions que s'han fet/
297 i aquí s'acaba el debat/
298 però no s'acaba\
299 perquè si continuen mirant-nos_
300 hi haurà a partir d'aquests moments\
301 un més tres vint-i-quatre\
302 un especial_
303 que analitzarà tots els moments que hem viscut en aquest debat\
304 gràcies a tots vostès també_
305 i molt bona nit\

